

== Velja po pošti: ==
 Za celo leto naprej . . . K 26.—
 za en mesec . . . " 2.20
 za Nemčijo celoletno . . . " 29.—
 za ostalo inozemstvo . . . " 35.—
V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . . . K 24.—
 za en mesec . . . " 2.—
 V spravi prejemov mesečno . . . 1.80
Sobotna izdaja:
 za celo leto . . . " 7.—
 za Nemčijo celoletno . . . " 9.—
 za ostalo inozemstvo . . . " 12.—

SLOVENE

== Inserati: ==
 Enostolna petstvrsta (72 mm široka in 3 mm visoka ali nje prostor)
 za enkrat . . . po 20 v
 za dva- in večkrat . . . 15.,
 pri večjih naročilih primeren popust po dogovoru.
Poslano:
 enostolna petstvrsta po 40 vin.
 Izhaja vsak dan, izvenredno ne-
 delje in praznike ob 5. uri pop.
 Redna letna priloga Vozni red.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
 Rokopisi se ne vračajo; neankirana pisma se ne sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
 pošne hranilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 26.511,
 bosn.-herc. št. 7563. — Upraviškega telefona št. 183.

Razdor v nemški socialni demokraciji.

Vsaka stranka mora bojevati boje, ki so potrebni, da se življenje v njej ojači in osveži. Še nikoli pa ni imela nobena politična stranka tako ogorčenih bojov v lastnem taboru, kakor socialna demokracija v nemški državi. Manjšina nemške socialno-demokratske parlamentarne frakcije je šla, kakor znano, tako daleč, da je v državnem zboru glasovala proti vojnim kreditom. Večina, ki jo manjšina obsipa z očitki in sumničenji, skuša sedaj dokazati, kako nedosledno in za stranko škodljivo ravna manjšina.

Tako je vrsta časnikov doprinesla dokaz, da je bil radikalni voditelj manjšine Karl Kautzky v zgodovinski seji socialno-demokratske frakcije dne 4. avgusta 1914. za dovolitev vojnih kreditov, ki jih sedaj besno pobija. Kautzky je temu resno oporekal in trdil, da se je potezal le za to, da bi se socialnodemokratska frakcija vzdržala glasovanja. Sedaj je poslanec dr. Landsberg ugotovil to-le: Ni res, da je bil Kautzky v frakcijski seji najprej za vzdržanje od glasovanja in ko se je to odbilo, pa predlagal, naj se preje, predno se odloči za dovolitev, zahteva od državnega kancelarja pojasnil glede vojnih ciljev. V seji frakcije se ni od nobene strani predlagalo vzdržanja od glasovanja; vsi govorniki so govorili ali za dovolitev ali pa za odklonitev kreditov. Zato se tudi ni glasovalo o vzdržanju od glasovanja, marveč le o tem, ali naj se krediti dovolijo ali odrečejo. Vsak sodrug, ki je prošil za besedo, je moral pri predsedniški mizi povedati, ali bo govoril za dovolitev ali proti njej, ker sta imela po sklepu frakcije dobiti besedo menja se vedno po en govornik za in eden proti. Kautzky se je dal vpisati v govorniško listo kot pristaš vojnih kreditov. Ker je bilo pred njim večje število govornikov ter se je bal, da bi ne prišel več do besede, je prošil pred njim vpisanega sodruga dr. Franka, da bi menjala mesti. Pri tem je rekel Franku, da bo govoril za dovolitev. Frank mu je nato odstopil svoje mesto v govorniški listi. Prišedši do besede je Kautzky izvajal, da so za sedanjost situacijo odstranjeni vsi dvomi s tem, da so sovražni vojniki prekoračili mejo in se nahajajo na nemških tleh. Soglašajo z vsemi voditelji internacionale, posebno pa s svojim prijateljem Julesom Geste, da je socialna demokracija v takem slučaju dolžna dovoliti vojne kredite, ki so potrebni, da se prežene sovražnik. Kljub temu trdi Kautzky v »Vorwärtsu«, da ta opis stvari ne odgovarja dejstvu. Značilno je tudi, da je »Vorwärts« še vedno centralno gla-

silo socialne demokracije, četudi enostransko zastopa stališče manjšine ter nastopa proti večini državnozborni frakcije in proti strokovnim društvom. Večina s svoje strani pa zopet priznava, da se malo meni za strankine sklepe. Tako piše revizijski posl. Kolb pod naslovom »Sakta ali stranka« naslednje: Dokaz neizmerne kratkovidnosti bi bil, ako bi večina frakcije ne hotela spoznati načelnega v ti zadevi, t. j. ako bi hotela tajiti, da je politika 4. avgusta v nasprotju s strankinimi sklepi v Norimberku, Draždanah in Devinu. Ako bi ti sklepi ostali v veljavi, bi morali v bodoče načelno ravnotako odklanjati proračune kakor pred 4. avgustom. In po tem načelu bi morali tudi zopet dosledno principiarno odklanjati vse vojaške in mornariške zahteve. Skratka, prišli bi zopet v politično zagato, iz katere nas je vrgla vojna. Zato se mora o politiki 4. avgusta in njenih konsekvencah ustvariti jasnost.

Do prihodnjega strankinega zborovanja je seveda še daleč. Zaenkrat se še ostro strelja. Strokovna društva izdajajo sedaj lastno žensko glasilo. Nad tem so radikalni listi zelo ogorčeni ter opozarjajo na nevarno naraščanje krščanskega delavskega gibanja v južni Nemčiji in na zapadu. V nemški socialni demokraciji vlada tiho pred nevihto. Vplivi iz inozemstva, posebno tudi iz Avstrije, poostrejuje položaj.

V Boki Koterski.

V zadnjih tednih so razvijali zavezniški letalci najživahnejšo delavnost in izvršili drzne, celo Črnozero, severno in srednjo Albanijo obsegaajoče poizvedovalne polete. Vojnemu vodstvu je bilo na tem, da dožene, kam so se obrnili razbitki srbske armade in v koliko dobiva sovražnik prispevka na hrani in materialu iz Italije. Letalci zaveznikov so preleteli Drač, Elbasan, Leš in večkrat bombardirali Skader. Obenem so avstroogrski hidroplani ostro pazili, da-li ne prihajajo preko Adrije iz Italije dovozi v Albanijo in Črnozero. Pri tem pomorskem poizvedovanju se kaže najožje sodelovanje hidroplanov s torpednimi in podmorskimi čolni ter brzimi križarkami. Na letalskih poročilih temelje operacije našega brodogojstva, da se zabranijo večji dovozi in vzemirajo pristanišča ob sovražni albanski obali. Večkrat se je posrečilo s torpedi potopiti ladje in barke ali pa jih uničiti z bombami. Posebno pri Budvi je bilo v zadnjem času z dobro namerjimi bombami potopljenih več ladij, ki so vozile proviant. Se večji je moralni učinek. Kajti delovanje bombometalcev in torpediranja so prisilila Italijane k največji previdnosti, da so preložili svoja izkrceva-

lišča na najjužnejšo albansko obal. Posebno čudno pri tem je to, da izvršujejo varnostno službo pri teh podjetjih v Adriji angleške in francoske vojne ladje, italijanskega brodogojstva pa ni na izpregled.

Nahajam se pod južnim nebom, v pokrajini brez zime, vozim se križem po Boki, zibljem se na valovih sinje Adrije, obdan od galebov. Na boje se privezujejo velike ladje ali pa stoje prosto na morju. Torpedni in patrolni čolni, torpedovke, velike in male križarke križarjajo sem in tja, nalagajo se vojaške tovarne ladje, ki obsegajo po 300 vagonov.

Tu gre mimo ogromna oklopna bojna ladja s spredaj in zadaj, levo in desno grozečimi topovskimi cevmi, v notranjosti pa trumne vrste naših krasnih »modrih jopičev«. Kakor ogromen galeb pluje mimo povodno letalo. Mimo njega zleti z bliskovito naglico rapidna križarka. Sedaj razprostre ogromni galeb svoja krila, dvigne se, kakor nerad, nad morske valove in odleti nato z nenadno odločitvijo prehiteljač križarko. Za njim jo ubere naša jahta.

Pred nami se vzdiguje gola stena Lovčena, slonovosive barve. Belo se blišči pod sinjim nebom pot, ki se v serpentinah vije gor proti Cetinju. Kakor Böcklinova vizija se prikazeta dva otočka. S cerkvenim zvonom in temnimi cipresami v blaženi samoti.

Pristanemo v Perastu. Stare palače z grbi in latinskimi napismi, marmornimi reliefi, zelenimi oknicami, ogromnimi kaktusi in cvetočimi citronami v vrtu se vzdigujejo ob gorskih stenah. Človeku se zdi kakor bi bil v beneškem predmestju. Da, razumem, da Italiji diši ta biser monarhije! Da, celo mali Črnigori!

Da se ta želja ne izpolni, za to skrbe junaški mornarji, ki se roko v roki bore s kopnimi četami. Težki topovi ravnokar protestirajo, da odmeva od Lovčena. Za to skrbi tudi dobri avstrijski duh domačinov, ki so se od malega do velikega kot prostovoljna »Mornarica« postavili v službo domovine. V tem trenutku prižiga majhen dečko »Mornarice« rdečo obrežno luč, ki sveti našim ladjam.

Se se ne more več oteno uživati lepote te najjužnejše Avstroogrške. Vojna oskruna naravo. Toda ko nam nekoč naše brodogojstvo svobodo morja, ki je naš življenjski pogoj, potem se bo semkaj razlil veletok prometa in vzcvetelo bo, kar je žal še vedno ležalo kot skrit zaklad v temini. Zaenkrat je še smodnik v zraku.

Odlikovanja.

Srebrni zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje so dobili: orož. nad. stražmojstra Alojzij Breznik, 6. dež. orož.

pov. in Ivan Velikonja, 14. dež. orož. pov., tit. narednik 4. dom. p. Srečko Lesjak, or. nad. stražmojstra Mihael Knez, 6. orož. dež. poveljstva in Anton Gorenjak, 12. dež. orož. pov., orož. nad. stražmojstri Franc Pichler, Konrad Zach, Franc Hajdinger in Gašper Kajnc, vsi pri 6. dež. orož. pov., narednik 27. dom. p. Franc Mansky in orož. stražmojster Josip Marinčnik, pri 14. dež. orož. pov. Srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste so dobili: črnovoj. narednik 17. pp. Anton Kokolj; črnovoj. lovec 20. lov. bat. Franc Černec; rez. praporščak Silvij Sudar in Elija Salamacha, četovodja Josip Dolgan in desetnik Ivan Kramar, vsi pri 5. dom. p. Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste so dobili: četovodji 5. dom. p. Roman Baxa in Ludvig Strohmayr; črnovoj. infanteristi Ivan Mozič, Josip Rotar in Franc Fabjan, vsi pri 17. pp.; desetniki Jurij Premerl, Anton Mali in Ciril Vrabl, poddesetnika Andrej Mrak in Ivan Bicek, infanterista Alojzij Kaplja in Anton Bratuž, vsi pri 27. dom. p.; črnovoj. lovci Franc Fon, Rudolf Godec, Ivan Valentin, Mihael Poglonik, Franc Komič, Martin Arlič in Ivan Drož, vsi pri 20. lov. bat.; rez. praporščak Bruno Boccuzzi, četovodji Ivan Križmanič in Josip Mahnič, desetnik Franc Wolf in poddesetnik Peter Vizintin, vsi pri 5. dom. p. Bronasto hrabrostno svetinjo so dobili: črnovoj. poddesetnik 17. pp. Ivan Vavpotič; črnovoj. infanteristi Franc Kobald, Iv. Mayer, Ivan Ertl, Franc Weber, Franc Weinbauer, Alojzij Voit in Josip Schauerperl, vsi pri 47. pp.; enol. prost. četovodja Josip Ron, četovodje Josip Ivanu, Franc Skoton, Anton Egger in Franc Golob; desetniki Anton Reheim, Jakob Legvart, Josip Lešnik, Anton Znidarko, Ivan Wessiek in Mihael Volšek; poddesetniki Josip Dvoršak, Ivan Gerhold, Franc Grobelnik, Edvard Kastner, Franc Kos, Alojzij Lari, Jos. Levec, Miroslav Petovar, Robert Ribič in Martin Zwillak, infanteristi Josip Baumhacker, Josip Beran, Franc Bosner, Josip Čepelak, Ludovik Čerček, Franc Cincar, Karel Dezelak, Alojzij Dittich, Matija Domajnko, Matej Draškovič, Franc Dvoržak, Franc Fiačko, Matija Filipič, Franc Fleischhacker, Ivan Flucher, Leon Fras, Ferdinand Friedau, Ivan Fromm, Josip Fuchs, Franc Fuchs, Alojzij Galli, Ivan Gaube, Karel Godicel, Ivan Goleš, Josip Gorjanc, Ernest Gostinčar, Josip Habianič, Feliks Hartmann, Anton Herga, Josip Höllinger, Dominik Huš, Anton Ilijaš, Robert Jagenak, Josip Jamnik, Roman Janko, Jakob Janžič, Franc Javornik, Gabrijel Jäger, Ludovik Jeraj, Franc Keber, Karel Klausner, Karel Knopf, Franc Kokol, Mihael Kolaric, Anton Korazija, Ivan Krajnc, Josip Kremžar, Franc Krofi, Franc Lah, Ivan Leitinger, Albin Lešnik, Miroslav Lubec, Josip Lukas, Franc Levičnik, Ivan Majce-

LISTEK.

Pismo iz Zagreba.

O divna si, o krasna si, ti zelen goro zagrebačka! (Senoa.)

Zagreb — ta beli labud sredi morja hrvatske ravnine — je kazal do zadnjih dni pred prazniki pravo pomladansko lice. Zadnje dni pred Božičem pa je padel droben sneg in pokril ceste in strehe lepih hiš z belo odejo. Deviške smrečice, pripravljene za božična drevesca, tam na Jelačičevem trgu, so bile pokrite z belimi, sneženimi biseri tako, da je bil trg podoben mlademu gorenjskemu gozdu sredi zime. Tam doli po Ilici, ki se blišči vsak večer v morju tisočerihih električnih luči, tam doli pa vre večer na večer življenje razkošnega, modernega mesta. Če ne bi bilo med četali toliko uniform, bi se komaj poznala vojska. Med vsem tem vrvenjem pa gre pesem, pesem mehka in priskrta, pesem iz ust elegantne zagrebske krasotice, pesem iz ust krepkega hrvaškega seljaka, pesem iz ust hrvaškega junaka-vojaka, pesem mило doneče hrvaščine. Mehki in srce božajoči so ti glasovi; mehki kot so besede naših mater in deklet . . . čuj! Drugačna pesem! Zvoki godbe . . . Tam od vojašnice, ki leži blizu južnega kolodvora,

prihajajo ti glasovi. — Maršbataljon! Zopet maršbataljon! Za Božič gredo na bojne poljane.

Mladi momci na konjima,
 kitnim cviječem za kapama,
 crnom puškom o ramenu,
 svetlom sabljom o remenu.
 Neko pjeva, uskok nosi
 brza miso rodnoj kosi,
 rodnoj kosi, tihom selu . . .

Pesem jih spremlja in solze jim blišče na pot.

Seljaki — vojaki — junaki! Moje srce naroča pozdrave bratom.

Mladi momci na konjima,
 kitnim cviječem za kapama,

Ali res?

Več za gorom, za visokom,
 Sjen ih čeka smrti prijeki!

× × ×

Draginja kot povsod! Ampak to je, da se tukaj še vse dobi, čeprav za drag denar. Črni kruh poleg najlepšega belega se je prikazal šele prejšnji mesec na mizah v gostilnah in kavarnah.

Gledališče je večer za večerom razprodano. O naši Irmi Polakovi pravijo Zagrebčani, da je nenadomestljiva. Poleg nje vidimo na odru lahko še mnogo drugih iz-

bornih slovenskih moči: Borštnik, Križaj, Nučič.

Poleg gledališča imajo Zagrebčani še polno drugih zabav: strelski jarki po dunajskem vzorcu, dobrodelni koncerti, kinov vse polno, orfej itd. Res moderno mesto.

Raz šol, muzejev, akademij, galerije slik in drugih javnih poslopij pa plapolajo zastave z znamenjem Rdečega križa. Bolnisnice. Med četali po Ilici in drugih trgih srečaš mnogo, mnogo ranjencev. V kavarnah kipi življenje, kar znači jug.

Mnogo pozornosti vzbuja zdaj obravnavo proti voditeljem srbskega sokolstva, dr. Popoviću i. dr. Sodba se bo izrekla te dni. Obravnavo se je vlekla dolgo časa in je bila zelo zanimiva.

»Hrvatska« je prinesla poziv, naj bi se postavil hrvaški junakom, ki so padli za domovino, spomenik. Zdaj prinaša razne tozadevne nasvete. Zelo pameten je ta-le: V Zagreb naj bi se postavil velik dom, v katerem naj bi se brezplačno vzgajale sirote padlih vojakov. To naj bi bil večer, lep spomenik. Pa tudi zelo praktičen!

Časopisje prinaša te dni oklic, da se bo izdala »Zlata knjiga hrvaških junakov«, v kateri bodo popisani junaški čini hrvaških vojakov, ki so se dogodili tekom sedanje strašne vojske. Sodelovanje je obljubilo mnogo odličnih hrvaških književnikov.

V hrvaškem saboru, ki je zboroval

pred Božičem in se sestane zopet te dni, se je slišelo marsikaj zanimivega. Strankarske politične razmere so zelo zamotane. Časopisov je vse polno, izrazito politično smer pa je težko zaslediti.

Za praznike je bila obdarovana hrvaška književnost s prevodom znanega Zolajevskega romana »Debalce«. Pri nas že imamo prevod tega dela. Pozna se, da v hrvaški književnosti zavzemajo veliko mesto prevodi francoskih del. Tudi repertoire gledališča letos ni nad nivojem drugomestnih gledališč, v katerih prevladuje lahkotna opereta. »Bosonoža plesatiča« te pozdravlja vsak teden parkrat raz gledaliških lepakov.

× × ×

Večerno solnce je zlilo vse polno zlata na belo cesto pod mojim oknom. Po cesti gre vojak Dalmatincev, ob njem pa žena, oblečena v navadno obleko. Zakaj se ozira vse po njima? Zakaj stopa žena poleg njega tako ponosno in obrača v enomer svoje poglede vanj? Vojak nima rok. Daroval jih je domovini. Ampak na njegovem obrazu ni žalosti in ne tuže, in pogled njegove matere je ves blažen.

»To je moj sin-junak!«

Tako govori cel obraz sivolase žene. Tako govori njen pogled vsem, ki ju srečava in se radovedno ozirajo po njima.

Da, to so junaki — tvoji sinovi — zemlja hrvaška!
 In naši nič manjši!

nič, Karel Marčič, Anton Maroh, Josip Matjaž, Alojzij Mesarič, Valentin Mlakar, Alojzij Mlinšek, Ivan Moškotovec, Rupert Müller, Ivan Namesnik, Ivan Nepuzlan, Mihael Nepuzlan, Franc Novačan, Matija Oblak, Josip Parfant, Anton Pečnik, Aloj. Planinšek, Matija Polič, Franc Potočnik, Josip Puc, Vinko Preskar, Anton Repič, Ivan Rogina, Karel Roj, Franc Rozman, Mihael Salamon, Franc Scheucher, Andr. Scherling, Josip Schick, Franc Schmied, Florian Schwarz, Ivan Schwarz, Leon Schwarz, Ivan Sernec, Ivan Simonič, Matija Skore, Franc Skrabar, Franc Zorec, Ivan Sparr, Ivan Starčič, Ludvik Steinberger, Alojzij Strohmaier, Franc Suhodolčan, Matej Zupanič, Andrej Svenšek, Tomaž Tavornik, Josip Toferner, Franc Urek, Andrej Verwega, Franc Vesenjaj, Ferdinand Vrabčič, Danijel Walner, Franc Weissl, Iv. Zierer, Adolf Žilskay, Štefan Žnidar, Lorenč Žurej, Josip Čížek in Karel Zlavs, vsi pri 26. dom. p.; četovodji Konrad Jeseničnik in Stanislav Skeček, desetniški Ivan Oksos, Ivan Rep, Just Benčič, Rudolf Hofer, Anton Staudinger, Leopold Navernik, Ivan Monfreda, Ivan Skorča, Just Verdič, Silvij Prodan, Ivan Trinko, Anton Verbanac, Štefan Tomšič in Alojzij Ostrowska, poddesetniški Ignacij Brejdič, Anton Samančič, Josip Zadel, Franc Milčnik, Rok Medica, Franc Race, Vazarij Monika, Elegij Širola, Ivan Pilato, Alojzij Cermely, Konstantin Degrassi in Karel Vrečko, infanteristi Peter Bernardi, Franc Margon, Josip Popek, Josip Visnovec, Mohor Renko, Josip Torkač, Lucij Depjasi, Ivan Zupin, Ivan Viola, Peter Gibčinski, Stanislav Krasek, Ludvik Sedmak, Anton Simonovič, Franc Bortole, Jurij Sancin, Marko Ribarič, Fr. Gropajc, Andrej Zajc, Edvard Ferlan, Fr. Lagoj, Ivan Valačič, Andrej Furlan, Valentin Božič, Anton Deškovič, Ivan Regent, Josip Ahačič, Josip Cerkvenik, Mihael Brenko, Matija Sukljan, Ivan Franc Ulehla, Avgust Žerjal, Karel Krmac, nosilca ranjenecv Ivan Jeromela in častniški sluga Josip Koprivec, vsi pri 5. dom. p.

Bronasto hrabrostno svetinjo so dobili: Kolan Alojzij, Kegu Filip, Romih Franc, Frühwirth Leopold, Jezernik Franc, Udo- vič Andrej, Plasnik Jakob, Podboj Ivan, Ivančič Albin, Smole Franc, Rabl Franc, Reddi Ignacij in Blaas Ivan, vseh 20 pri 20. lov. bat.; vojni predmojster 3. gor. top. p. Barlič Franc.

Uradni izkazi izgub.

Izgube 17. pešpolka.

Mrtvi: Črnovoj. inf. Barle Egidij, Kamnik; Črnovoj. inf. Borštner Franc, Zg. Tuhinj; inf. Budičič Peter; Črnovoj. inf. Čadež Anton, Kranj; inf. Čebela Ivan, Kamnik; poddesetnik Cegnar Ernest, Trst; inf. Daniček Matija, Krško; inf. Erzin Franc, Kranj; Črnovoj. inf. Golobič Ivan, Črnomelj; desetnik Grahek Emil, Ljubljana; inf. Hudičar Blaž, Ptuj; tit. poddesetnik Jančigaj Stefan, Kamnik; inf. Jenko Ivan, Kranj; inf. Klemenčič Franc, Ptuj; inf. Košnik Ivan, Kranj; inf. Kovce Matija, Konjice; inf. Kozina Franc, Kočevje; inf. Kraus Anton, Ptuj; inf. Krhin Franc, Krško; inf. Kuhar Franc, Kranj; inf. Laznik Josip, Slovenji gradec; Črnovoj. inf. Luškovec Ivan, Kranj; enol. prost. tit. četovodja Magašič Franc; poddesetnik Markelc Franc, Krško; poddesetnik Mohar Franc, Stara Loka; inf. Mrak Matija, Kranj; inf. Mrvar Josip, Novo mesto; inf. Pakar Franc, Novo mesto; inf. Papič Ivan, Metlika; inf. Pavlin Josip, Krško; inf. Pernuš Ivan; Črnovoj. inf. Peternel Josip, Trebnje; inf. Pirc Alojzij, Kočevje; inf. Pirc Alojzij, Ljubljanska okolica; inf. Pišek Josip, Krško; Črnovoj. inf. Podpečan Jurij; inf. Ravnikar Ivan, Radovljica; Črnovoj. inf. Selič Ivan, Celje; Črnovoj. inf. Slivnik Ivan, Bled; inf. Stanič Ludvik, Krško; inf. Staravasnik Leopold, Kamnik; enol. prostov. tit. desetnik Stefandl Franc; inf. Šuster Jurij, Celje; inf. Tavčar Ivan, Kranj; inf. Triller Jurij, Stara Loka; inf. Ulčnik Andrej, Brežice; inf. Vavpotič Franc, Ptuj; inf. Weber Alojzij, Kočevje; inf. Wittek Viktor, Mokronog; inf. Železnikar Andrej, Ljubljanska okolica; Črnovoj. inf. Zobec Jakob, Kočevje; inf. Zoran Valentin, Beljak; inf. Zupan Ivan, Kranj.

Ujeti: Rez. Alič Josip, Ljubljanska okolica; inf. Brezar Peter, Kranj (ranjen); inf. Crnjak Franc, Ljubljana; inf. Eržen Gašper, Kranj; inf. Jaklič Mihael, Novo mesto; inf. Jakomin Franc, Trst; četovodja Jakuš Ivan, Krško; Črnovoj. inf. Jaks Alojzij, Krško; inf. Peternel Peter, Kranj; inf. Petrič Anton, Črnomelj; Črnovoj. inf. Podbreznik Franc, Kamnik; inf. Rifelj Ivan, Novo mesto; inf. Ros Ciril, Kranj; tit. četovodja Sluga Karel, Ljubljana; poddesetnik Smuk Ivan, Ljubljana; inf. Stare Matej, Radovljica; inf. Štepic Ignacij, Litija; inf. Straus Josip, Novo mesto; inf. Strukelj Martin, Kočevje; inf. Štupar Ivan, Novo mesto; Črnovoj. inf. Šuštar Jakob, Krško; inf. Telavec Alojzij, Kočevje; inf. Zupančič Alojzij, Litija; Črnovoj. inf. Zupančič Filip, Kamnik.

Pred odhodom.

Ravno nas je zbranih v gostilni blizu dvesto slovenskih fantov, vsi oblečeni in opremljeni za odhod na bojišče. Vsak ima na čepici črna očala, kakor bi bili sami šoferji ali pa turisti. Vsak ima dolgo okovano palico, gorske čevlje, vrvi krog pasu, peresa na čepici. Krasne temnosive, popolnoma nove obleke, debele zimske plašče, rezervne pelerine s kapuco in vsak po dve debeli nočni odelji. Ob strani imenitne lopate v usnjeni prevleki, kratko nasajene, potem žaga in sekira. Vse se neverjetno lahko in zložno nosi. Res, krasna, imenitna oprema. In naši fantje! Na odhod na bojišče čakajo, pa pojejo in zbijajo šale kakor bi bili na »ohceti«. Komaj čakajo, da bi zagledali Laha in se pomerili z njim. Petja in smeja ni konca ne kraja. Tukajšnji Nemci kar gledajo in pravijo: »Ne, taki pa drugi niso bili!« Zares, kdor vidi naše slovenske fante, ne more dvomiti, da bodo zmagali vsakega sovražnika, posebno pa Laha, ki je pri njih posebno dobro zapisan!! Pa tudi drugače delajo slovenski fantje našemu imenu čast. Tukajšnji gostilničar pravi, da še ni imel tako poštenih ljudi, kakor so bili naši fantje, odkar je vojna. Vsak sam poštno pove in plača, kar zavžije. Zato jim pa tudi dobro streže; za 20 vinarjev dobe pri njem vsak dan izbornu juho in pluč, gosto in polno skodelo, tako da mora biti vsak sit, ako si nadrobi še kruha. Gostilničar je mesar.

Sedaj pa še nekaj: Ko sem prišel tu sem, je bil na mojem mestu avstrijski Italijan. Ko mi je kazal delo — sortiranje pošte —, je vsakokrat »Slovenca«, ki prihaja na naslov Tom. Kajdiža, zagnal pod peč z pripombo: »To je marškompanija, torej »marš weg.« Sedaj se »Slovenca« seveda drugače godi! Sto in sto rok se poželjivo steza po njem.

Pozdrav!

Kako potuje angliški kralj na fronto.

Potovanje preko Kanala je vsled nemških podmorskih čolnov vedno nevarno. Zato potopajo z veliko previdnostjo, kadar potuje angliški kralj na francosko fronto. Nekdo, ki se vedno udeležuje teh potovanj, poroča o njih:

Kadar kralj Jurij izrazi željo, potovati na fronto, tedaj se določi dan in pristanišče, iz katerega ima kralj odpluti. Iz te luke tudi odpelje na določeni dan parnik, ki bi bil po vsej zunanosti vreden sprejeti na krov kralja angleškega. Toda kralj je še v Londonu. Še-le nekaj dni pozneje se poda zgolj v spremstvu svojega komornika skoraj neopažen na malo postajo kakega drugače malo rabljenega pristanišča, kamor dospe zvečer. Parni čoln ga hitro odpelje na morje, kjer čaka nanj potniški parnik, ki takoj po kraljevem prihodu na krov dvigne sidra in odpluje. Na parniku najde kralj svoje spremstvo, sestavljeno največini iz častnikov, ki ga imajo spremiti na fronto.

Med vožnjo so na parniku zastrte vse luči in vozi se skoro s polno paro. V kadilskem salonu sedi kralj s častniki pri kozarcu vina ali čaja in govor se suče o vojnih dogodkih. Ker ves čas posluje na ladji brezžični brzojav, ki je v zvezi z obrežnimi postajami na Angleškem in Francoskem, dohajajo na kraljevo mizo neprestano nova poročila.

Družba prejme ponoči večerna poročila z vseh bojišč in najvažnejše dogodke na Angleškem in Francoskem. Na spanje se to noč ne misli. Še-le malo pred dnevnim svitom, ko se bližajo francoskim vodom, se poda kralj za kako uro k počitku.

V spodnjih ladijskih prostorih se redno vdeleži te vožnje 100 do 150 vojakov. To so krepki, izkušeni ljudje, ki ob kaki neugodi ne izgube glave ter dobro poznajo rešilne naprave. Razen navadnih čolnov se nahaja na ladji motorni čoln, ki je v minuti spušen v vodo in pripravljen za obrat. Povsodi na parniku so rešilni pasovi. Kralj ima lasten pas, ki je sestavljen na poseben način in se nahaja vedno v njegovi bližini.

Proti morebitnemu napadu parnik ni zavarovan. Na krovu je samo orožje spremstva: častnikov in vojakov. Kapitan neprestano strmi na dve luči, ki hitita pred parnikom v majhni razdalji. Dvanajst drugih oči pazljivo gleda v noč in sledi dvem črnim pikam, ki na obeh straneh spremljata parnik, a bi jih nepoučeni niti ne opazili.

Luči spredaj sta dva torpedna čolna, ki kažeta parniku pot, temni piki ob straneh parnika so majhne križarke, ki plujejo radi varnosti vedno v bližini parnika, in pol milje zadaj sledi še en torpedni čoln. Obdan s takim varnostnim obročem se približa parnik v doglednost francoske obale; tam ga spremljevalne ladje zapuste ter potem noč in dan stražijo in križarajo po kanalu, dokler se ne vrne kralj s fronte na parnik. Sedaj zopet vrše svojo straž-

no dolžnost na vožnji proti angleški obali, in sicer s podvojeno paznostjo, kajti sedaj ve za kraljevo potovanje cel svet. Iz pristanišča v Calais odplujejo malo pred polnočjo. Med povratno vožnjo straži v Kanalu manjše angleško brodovje.

Vojska z Rusi.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 10. januarja. Uradno se poroča: V vzhodni Galiciji in ob bukovinski meji tudi včeraj ni bilo večjih bojov, le pri Toporovcu smo odbili zvečer napad sovražnika. Sicer nič novega.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

NEMSKO URADNO POROČILO.

Berlin, 10. januarja. Veliki glavni stan: Položaj je splošno neizpremenjen. Odbili smo napad nekega močnega ruskega oddelka pri kraju Berestiany.

Vrhovno vojno vodstvo.

IZJALOVljena RUSKA OFENZIVA.

Budimpešta. »Pester Lloyd« poroča iz vojnega tiskovnega stana: Ruska ofenziva v Besarabiji in ob bukovinski meji se je najbrže le za kratko dobo ustavila. Ruske izgube so tako težke, da morajo čakati ojačen, kar najbolje dokazuje neuspeh te akcije v prvem dejanju, ki so jo pričeli z velikimi silami in s samozvestjo. Zanimivo je pa, kakšno stališče zavzema angleško časopisje glede na rusko ofenzivo. Pred bojiščem je skrivnostno kazalo na priprave Rusije, zdaj po dvatedenskih napadih in neuspehih pa piše, da gre na vzhodu za avstrijsko ofenzivo.

IZ ČRNOVIC.

Dne 10. t. m. je minulo 14 dni, ko se je pričel boj ob bukovinski meji. V mestu je življenje normalno, dasi bojišče ni daleč. Mesečni semenj je bil danes kakor vedno močno obiskan. Vsak dan prihajajo skozi Črnovice ruski vojni ujetniki; ujeli so zadnje dni 3600 Rusov, med njimi 120 častnikov. Ujetniki poročajo, da ruski vojskovodje niso složni. Neki poveljujoči general, ki je ob drugi ruski invaziji bival v Črnovicah, je nastopil v ruskem generalnem štabu proti novi ofenzivi ob besarabski bojni črti, a general Ivanov se je odločil za napad. Nad Črnovice so prileteli in metali bombe ruski letalci, a vedno brez uspeha. Med zadnjimi ujetimi Rusi se nahaja celo tudi cela ruska vojaška godba, ki je svirala, ko je korakala po cesti v Sadagoro.

NA ČRTI MAHALLA—BARANCE—TOPOROV

pošiljajo (Adeverul 9. t. m.) Rusi v boj neprestano nove čete. Pokazalo se je, da Rusi niso sposobni uspešno izvesti dobro izdelanega načrta. Nemške in avstrijske čete razvijajo strašno silo.

NIKOLAJ NIKOLAJEVIČ.

Kiel. »Kieler Ztg.« poroča iz Petrograda: Veliki knez Nikolaj Nikolajevič se mudi v carskem glavnem stanu.

GENERAL RUSKI NA SMRT BOLAN?

Basel, 10. januarja. »Baseler Nachrichten« poročajo iz Petrograda, da leži general Ruski nevarno bolan v Pjatigorsku na Kavkazu.

VOJNI DOLGOVI RUSIJE.

Kodanj. »Novoe Vremja« poroča, da so se, odkar je nastala vojska, povišali dolгови Rusije za 7350 milijonov rubljev.

NOVI GENERALNI INTENDANT RUSKE VOJSKE.

Kodanj. Generalni intendant ruske vojske je postal general Šuvajov, ki je bil dozdaj intendant vojnega ministrstva.

DROHOBYCZ ZOPET VSTAJA.

Krakov. »Głos Narodu« poroča iz Drohobycz, da okraj hitro vstaja iz razvalin, na katerih se grade nove stavbe. Za vasi se je določil enotni stavbeni načrt.

ZA POLJSKO.

Krakov. »Głos Narodu« objavlja iz Chicaga došlo brzojavko Henriku Sienkiewicz, ki naznanja, da je predsednik Wilson podpisal oklic, v katerem se poziva prebivalstvo Združenih držav, da daruje za vojne žrtve na Poljskem. Ameriški »Rdeči križ« se je z enakim pozivom obrnil na vse cerkve in konfesije in določil dan novega leta za zbirke v to svrhu.

Vojska z Italijo.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 10. januarja. Uradno se poroča: Na jugozahodnem bojišču se niso bojevali izvzemši bojov s topovi na Goriškem, na Col di Lana in v odseku Folgaria.

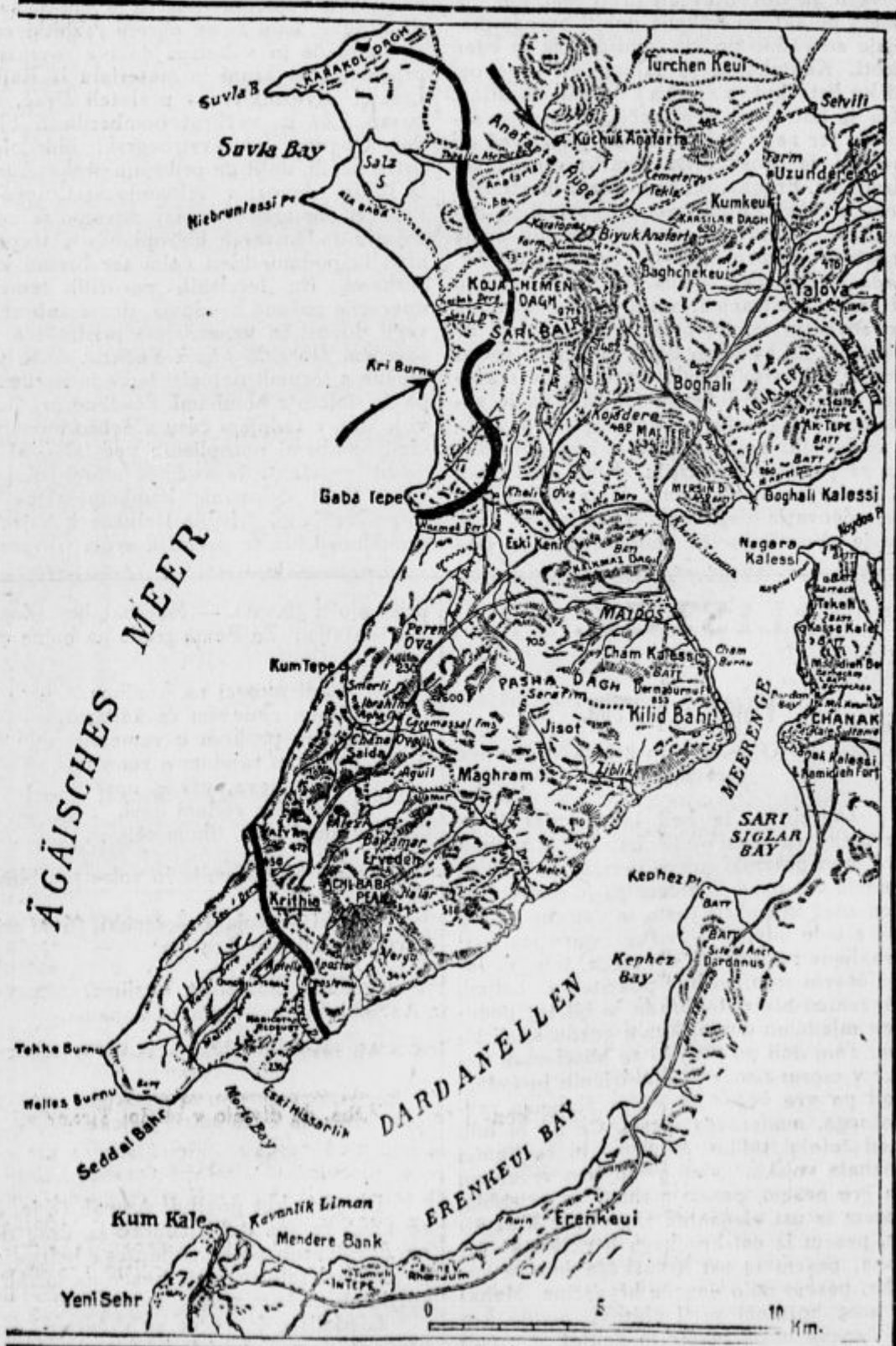
Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

× × ×

Italijansko uradno poročilo.

Dunaj. (K. u.) Iz vojnega tiskovnega stana:

7. j. a. n. (K. u.) V odseku Riva so dosegle naše čete dne 5. t. m. nov uspeh. Presenetljivo so zasedle postojanko San Gio-

Zemljevid k bojem na Gallipoliju.

vanni na južnem robu Monte Sperone. Pri Col di Lana je napadel sovražnik na nekaterih točkah, a smo ga povsod odbili.

Na ostalih bojnih črtah je živahno delovalo topničarstvo, sovražnik je uporabljal tudi bombe z dušljivimi plini. Sovražni letalci so prileteli nad dolino ob zgornji Felli in ob zgornji Soči. Vrgli so nekaj bomb, ki niso povzročile nobene škode.

8. januarja. Na celi bojni črti živahno delujejo topovi. Slabo vreme zavira v gorah delo pehote, a kljub temu so nastopali uspešno mali oddelki proti karnijskemu Kreuzbergu in proti strelskim jarkom pri Dolju blizu Tolmina.

9. januarja. Dan je minil primerno mirno na celi bojni črti, izvemši intenzivnega delovanja topničarjev v goriškem odseku.

× × ×

Poročilo italijanskega generalnega štaba z dne 3. januarja ponosno pripoveduje, da so odbili s težkimi izgubami avstrijske napade na laške postojanke na robu gore sv. Mihaela. To poročilo, ki je, kar pripomnimo, popolnoma izmišljeno, se omenja očitni patruljni pohod desetnika Studenčnika z nekaterimi možmi pešpolka št. 27, ob kateri priliki so pregnali Lahe z deset presenetljivo vrženimi ročnimi granatami iz njih postojank, nakar se je vrnila patrulja dobre volje, brez vsake izgube z dvema zaplenjenima italijanskima puškama nazaj. V celem obsežnem prostoru se ni nič drugega zgodilo.

Obstreljevanje Gorice.

Posebni dopisnik ententi prijaznega lista »Journal de Geneve« oboja, ker so Lah proti mednarodnemu pravu obstreljevali Gorico in pravi: »Gorica se ne brani, ona ni trdnjava, ampak je samo v toliko nesrečna, ker se nahaja v vojnem ozemlju. Gorica je vredna usmiljenja...«

Pred novo ofenzivo ob Soči.

Lugano. Italijanski vojni minister je preklical večinoma nedavno dovoljene dopuste, ker se bo rabil pri novi ofenzivi ob Soči vsak mož.

Poton parnika »Port Said«.

Dunaj. (K. u.) Iz vojnega tiskovnega stana: Nek podmorski čoln je zapazil dne 20. decembra 1915 pri Derni v Sredozemskem morju parnik z dvema dimnikoma, ki ga je smatral za parnik, ki vozi vojaške. Podmorski čoln je parniku naznanil s strelom, naj se ustavi. Parnik ni imel nobene zastave, a v bližini so dognali, da gre za laški parnik »Port Said«. Kapitan je poizkušal bežati, v varstvu bele zastave je nato zavratno poizkušal napasti podmorski čoln, nato je popustil lastne ljudi in ga je moral končno podmorski čoln prisiliti, da je rešil svoje izdane ljudi in ranjence, ki so se borili z morskimi valovi.

Pomanjkanje žita in premoga v Italiji.

Lugano. Odloki o popisu žitnih zalog v Italiji in rekvizicija 38 avstrijskih in nemških ladij za prevoze žita in premoga dokazujejo, da se je Marconijevo posredovanje v Londonu izjalovilo. Italiji manjka pet milijonov podvojenih centov žita, ki ga more le Anglija dobaviti po Ameriki. Pomanjkanje premoga pa lastne ladje ne morejo odpraviti, ker Anglija ne more pokriti vsakdanje potrebščine Italijanov, ker potrebujejo vsak dan 30.000 ton premoga.

Na Balkanu.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 10. januarja. Uradno se poroča: Naši oddelki, ki prodirajo proti Beranu, so zopet vrgli Črnogorce z več višin in dosegli Biočo. Severno od Bioče je očiščen vzhodni breg Lima od sovražnika. Izborni so se držale čete, ki so morale premagati zasnežene vrhove. Ob Tari deluje topničarstvo in se bijejo praske. Nadaljujejo se boji na jugozahodni črnogorski meji. Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, iml.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 10. januarja. Veliki glavni stan: Nič novega.

Vrhovno vojno vodstvo.

× × ×

Črnogorsko uradno poročilo.

Cetinje. Uradno poročilo z dne 7. januarja: Ko je napočil dan, je sovražnik naperil štiri močne napade na celo našo fronto. Avstrijsko brodovje je plulo iz Kotorškega zaliva in ljuto obstreljevalo naše postojanke na Lovčenu.

Rim. (K. u.) Črnogorski generalni konzulat objavlja sledečo brzojavko iz Cetinja: Na severnem bojišču so ljuto streljali s topovi. Na vzhodnem bojišču pri Lepencu (4 km severno od Mojkovca) smo pričeli z ofenzivo. Sovražnik se je v krvavem boju ljuto branil. Več postojank je ponovno menjalo gospodarja. Naše izgube so bile občutne, sovražnikove zelo težke. V smeri proti Rožaju je sovražnik energično napadel in je zasedel s premočnimi četami vrh Turjak (9 km severnozahodno od Rožaja). Naše sile so se umaknile v postojanke na

levem bregu Lesnice. V smeri proti Peči Rugovi (12 km severnozahodno od Peči) je sovražnik ljuto napadel, a smo ga odbili. Na zahodnem bojišču je streljal sovražnik ljuto na naše postojanke iz vseh kotorskih utrdb in z neke križarke; pehota ni napadla. Sovražnik je dne 9. januarja napadel na celi bojni črti.

Francosko uradno poročilo.

Pariz, 9. januarja. (Kor. ur.) Orient-ska armada: Dopoldne so sovražni letalci obstreljevali taborišče zaveznikov v okolici Soluna, škoda je neznatna. Naša artiljerija je sestrelila eno letalo.

Boji v Črni gori.

Vojni poročevalci poročajo 10. t. m. iz vojnega tiskovnega stana: Naši prodirajo na treh krajno ločenih mestih v Črno goro, kar kaže, da nastopajo zdaj znatne naše sile. Na severovzhodu so vzete postojanke na višinah v pred utrjenim Beranom. Črnogorci so potisnili v obrambo ob robu male kotline ob Limu. Južno od tam se približujejo naši bataljoni iz Peči pokrajini pri Glavi in pri Gusinju, ki pripada zemljepisno severni Albaniji in so pota v staro Črno goro loke slaba. Med tem ko tu na severovzhodu ostri boji zaposlujejo močnejše sovražne sile, so se razvili tudi boji v kotorski boki in v Krivošiji in v zaledju. Naše čete morajo tu premagati silovite ovire. Lovčen Črnogorci zato tako ljuto branijo, ker 1759 metrov visoki vrh smatrajo za svojo sveto goro.

Tudi na hercegovski meji so se razvili boji.

Napad na Lovčen.

Vojni poročevalci dunajske »Reichspost« piše: Ofenziva v notranjost Črnogore se nadaljuje. Od Kotorja in Hercegovine gre naš pohod pod izkušenim vodstvom generala Kövesza. Pripravljeni so močne artiljerijske sile, ki že več dni delujejo. Naša pehota ne ogroža več samo severno in severovzhodno črnogorsko mejo, edino zvezo z Novo Srbijo in severno Albanijo, marveč se korak za korakom vpenja na Lovčen, neposredni cilj vseh operacij iz Kotorja v notranjost dežele.

Foča pod črnogorskim gospodstvom.

Iz strategičnih ozirov se je moralo pred letom prepustiti Črnogorcem malo hercegovsko mesto Foča, iz katerega so bili šele s sedanjo ofenzivo proti Srbiji pregnani. O takratnem življenju v Foči se poroča iz Bosne: Tam, kjer so stanovali častniki, tam se ni prebivalcem in objektu ničesar zgodilo, drugje pa so pustili za seboj veliko nesnago. Pri svojem unikanju so vzeli Črnogorci s seboj vse zdrave može. Črnogorci so ustanovili v Foči vojaški sodni dvor in vojaški preskrbovalni urad, ki je razdeljeval živež. Kilogram govedine je stal 60 do 80 vinarjev. Manjkalo pa je soli; samo častniki so je nekaj dobili. Med častniki se je nahajalo mnogo francoskih topničarjev. Za zdravstvo so skrbeli grški, srbski in francoski zdravniki. Poveljnik črnogorskih čet v Foči je bil nek major, ki je bil strog in pobožen. Vsako nedeljo se je vršila služba božja, katere se je udeležil ves častniški zbor. Vsak teden je bil v nekem hotelu po en koncert.

Pri Medui utonilo 200 oseb.

Berlin. Ob potopu laškega parnika iz Brindisi, ki je zavozil pri Medui na mino, je utonilo 200 popotnikov.

Bolgari pričeli zopet pri Elbassanu napadati.

Geni. Iz Drača se poroča v Pariz, da je pričela močno ojačena bolgarska armada zopet prodirati pri Elbassanu.

Valona in Drač resno ogrožena.

Geni, 10. jan. V ententinih krogih povzroča položaj v Albaniji največjo skrb. Valona in Drač sta resno ogrožena. »Tribuna« pravi, da je prihodnji vojni cilj osrednjih sil in Bolgarije očitno Albanija, kar dokazuje dovoz ogromne množine gorskih topov. Na vsak način moramo biti pripravljeni na presenečenja.

Ostanki srbske vojske v Alžiru.

Solun, 8. jan. Od zanesljive srbske strani se izve, da bo ententa poslala vse Srbe iz Albanije, katerih se tamkaj nahaja okoli 100.000 v Alžir. Srbi ostanejo približno dva meseca v Afriki, da jih na novo opremijo in oborože in meseca marca odpošljejo nazaj v Makedonijo. Najbrže se okoli 40.000 Srbov pridruži balkanski akciji Francozov in Angležev.

Boji med ostanki srbske armade in albanskimi četaši.

Berlin, 8. jan. Petrograjski listi poročajo iz Aten, da divljajo v bližini Tirane silni boji med večjimi oddelki srbske armade in močnimi albanskimi četaši. Zdi se, da skušajo Albanci vzeti omenjenim oddelkom proviant, katerega so jim v zadnjem času poslali z obrežja Jadranskega morja. Tisti kraji ob obrežju, ki pridejo v poštev, so polni na novo oblačenih in formiranih srbskih vojakov, katerih se tamkaj nahaja okoli 100.000 mož. Dovož streliva in hrane iz Italije se še vedno vrši. V južnem delu Jadranskega morja je zbrano brodovje zaveznikov.

Sporazum in srbska armada.

Budimpešta. »Az Est« poroča iz Bukarešte: Sporazum upa, da zbere 160.000 do 170.000 mož močno srbsko armado, ki jo bo organiziral francoski generalni štab. Sporazum je pripravljen, da iztisnejo osrednji velesili iz Srbije in se zanaša na srbsko armado, ki naj bi natopila proti osrednjima velesilama.

× × ×

Nova črnogorska vlada

je sestavljena takole: Lazar Mijuško - vič predsedstvo in zunanje zadeve; Andrej Radović finance in javna dela; general Behović vojska; Vico Popović notranje zadeve in Marko Radumović pravosodje in kult.

Srbski vladni arhiv na Dunaju.

»Reichspost« poroča: Srbski državni arhiv, katerega so, kakor je znano, našle novembra meseca naše čete skritega v nekem srbskem samostanu, so sedaj pripeljali na Dunaj v zunanje ministrstvo. Del uradnih aktov, ki se je našel v Nišu ter bil skrit s še nekim drugim arhivom, se nahaja v Sofiji.

16.000 naših vojni ujetnikov v Srbiji zdaj v Italiji.

Amsterdam. Iz Rima se poroča: Na Asinari, nekem malem otoku severno od Sardinije, je došlo 16.000 avstrijskih vojni ujetnikov iz Srbije.

Izkopano truplo majorja Tankosića.

Budimpešta. »Vilag« objavlja iz notranje Srbije brzojavko, da so uvedle vojaške oblasti preiskavo, da se dobi truplo majorja Tankosića, dušnega povzročitelja morilskega napada v Sarajevu. Sledi preiskave so vodile v Trstenik, kjer so pričeli v navzočnosti popov in domačinov Srbov, ki so poznali Tankosića, s preiskavami. Dognali so, da Tankosić ni padel na bojišču, marveč da je bil močno ranjen v neki praski, da se je dolgo časa zdravil v Trsteniku, kjer je umrl. Truplo so izkopali v navzočnosti dveh popov, ki sta z drugimi pričami izričala, da so res našli Tankosićevo truplo.

Srbske čete strdajo.

Atene, 10. januarja. V Sv. Ivanu Meduanskem so štirje srbski polki, ki ne morejo dobiti nobenega živeža. Italijanska vlada je izjavila, da radi blokade avstrijskih podmorskih čolnov ne more pomagati. Srbski poveljniki so se zato obrnili na Grško s prošnjo za živila.

Knez Albert Monaco za Srbijo.

Rim. Knez Albert Monaco je podaril 100.000 frankov v srbske dobrodelne namene. V svoji deželi nastani srbske častnike in vojaške, ki so potrebni počitka.

Blodarski poslanec Učormanski umorjen.

Sofija, 11. januarja. (Kor. ur.) Poslanec sobrana Učormanskega je 9. t. m. zvečer, usmrtil njegov sluga. Ustrelil je nanj štirikrat z revolverjem, da se maščuje nad njim. Učormanski je bil veletrgovec in je pripadal Stambulovi stranki.

× × ×

Položaj na Grškem in v Solunu.

Berlin. »Lokalanzeiger« poroča iz Carigrada: Tukajšnji grški krogi sodijo, da bo grška vlada prisiljena zavzeti stališče, ko se snide zbornica, proti sporazumu. Priča-kuje se tudi vstaja v Solunu, ker je prebivalstvo popolnoma izročeno nasilstvu angleških vojakov. Angleži so nedavno udri v Marijino cerkev, kjer so kradli.

Kako je v Atenah.

Atene, 10. januarja. Med grško vlado in diplomati osrednjih sil se vrše neprestano pogajanja. Grški politični krogi so vsled solunskih vesti zelo razburjeni. Prepričani so o skorajšnji akciji proti ententi na grškem ozemlju. Ta akcija bo tako močna, da se bo entente čete končno preganalo iz Grške. Značilno je tudi, da javnost v tej akciji vidi samostojno akcijo, s katero hočejo osrednje sile pomagati Grški.

Francoze skrbí Grška.

Curih, 10. januarja. Pariško časopisje kaže vedno večjo skrb radi diplomatskih vesti, da stoji Grška pred važno odločitvijo. V Atenah se bo kmalu vršil kronski svet, ki bo imel odobriti te sklepe. Vsled važnosti bo konferenco otvoril kralj. Najbrž pride Gunarisovo ministrstvo.

V Solunu prijetih konzulov niso še izpustili.

Geni. »Temps« poroča: V Toulonu internirani konzuli ostanejo za negotov čas na razpolago francoskim oblastem. Če konzule še dalje obdrže, je odvisno, če najdejo popirje s težkimi dejstvi. Iz previdnosti konzuli in njih osebe ne smejo občeovati z zunanjim svetom.

Prijeti konzuli pred vojnim sodiščem?

Geni. Pariško radikalno časopisje zah-leva, naj postavijo prijete konzule pred vojno sodišče, ker so vohunili v Solunu, ki tvori še francosko zemljo.

Kako so prišli naše diplomate na Mitilene.

Rim. (K. u.) »Agenzia Stefani« poroča iz Mitilene: Oddelki zveznih čet so prišli na Mitilene nemškega podkonzula Courtgisa, ki je tolmač nemškega konzulata, avstrijskega konzularnega agenta Bargigli, turškega dostojanstvenika Omer Effendija, Grka Vardopulosa, nemškega komisarja Holferta in nekaj drugih sumljivih oseb. Vse so privedli na krove zveznih ladij. Avstrijski in nemški poslanik sta zato protestirala pri ministrskemu predsedniku Skuludisu. Grška vlada je protestirala po svojih poslanikih v Parizu in Londonu, ker se je kršila njena nevtralnost in suvereniteta in je zahtevala, naj se izpusti prijeto diplomatsko osebo. Prijeli so tudi muftija in njegovega sina in tri Grke, skupno 13 oseb. Ponoči so na Mitilene izkrcali 800 francoskih in angleških vojakov, ki so zasedli glavne točke in ki so obkolili stanovanja prijatih. Francoski konzul je izjavil grškemu poveljniku, da se red ni kršil. Ko sta se poizkušala Grka Courtgis in Vardopulos braniti in sta grozila, da bosta z okenj streljala na vojaške, jima je napovedal neki angleški častnik, da v tem slučaju razstrele hiše, nakar sta se udala. Angleški poslanik v Atenah je izjavil časnikarjem, da so morali tako nastopati z ozirom na vojaške koristi in da suverenost in nevtralnost Grške ni kršena.

Še nekaj o najdenih angleških pismih.

Dunaj. (K. u.) Ker se na angleški strani, tudi uradni, taji istinitost po našem podmorskem čolnu najdenih pisem članov angleškega poslanstva in angleške vojaške misije na Grškem, posebno pa tisto mesto pisma, ki izjavi: »Po moji sodbi bi bilo najbolje, če se prepodi kralj s prestola in če se proglasi Venizelos za predsednika« in tole mesto drugega pisma: »Zato le malo sočustvujem s Srbijo, pač pa z Bolgarijo« ni več potrebno, da se zamolče imeni. Prvo pismo je pisal W. I. Garnett svoji materi, drugo pismo, ki ni podpisano, je pa pisal sin svoji materi G. M.; sin se nahaja v službi angleške diplomacije.

× × ×

Sazonov o Balkanu.

Berlin, 10. januarja. »Lokalanzeiger« ima iz Haaga: Dopisnik newyorškega »Outlove« je imel razgovor s Sazonovom. O položaju na Balkanu minister ni hotel govoriti, češ da je postranskega pomena, ker bo odločitev padla na Poljskem in v Belgiji. Ne misli na nevarnost, ker sta obe deželi v nemških rokah, pa tudi Angleška, Francoska in Rusija imajo prevelik interes na njuni osvoboditvi.

Ko je dopisnik vprašal, kako morajo panslavisti vpad na Balkanu smatrati za postransko stvar, je Sazonov odgovoril, da je ruska zmaga na Poljskem najboljši sredstvo za rešitev Srbije. Proti Bolgariji iti kar naravnost je bilo izključeno, zlasti z izkrcavanjem, in končno odločujejo o načinu in kraju vojaški in ne diplomati. Zato je Rusija zelo zadovoljna z načinom, kakor jo zavezniki podpirajo na Balkanu. Ne veruje, da bi se dalo Rumunijo in Grško pridobiti za osrednji sili, zlasti bi bila smešna misel, da bo pet milijonov Rumunov napadlo 180 milijonov Rusov, da dobe 60.000 besarmaskih Rumunov, če se pomisli, da bi Rumunija v zvezi z Rusijo lahko dobila 5 milijonov Rumunov v Bukovini in na Sedmograškem. Pa Rumunija ne bo storila ne enega, ne drugega in bo ostala nevtralna.

× × ×

Važna izjava rumunskega notranjega ministra.

Bukarešta, 10. januarja. »Ziua« piše o govoru notranjega ministra, ki je končal: »Če se splošni položaj ne izpremeni, Rumuniji ne preostaja nič drugega, kakor da se pridruži osrednjim silam.« List pravi: Izjava se sliši kakor program. Notranjemu ministru pa to lahko rečemo, da se splošni položaj osrednjih sil ne bo izpremenil, kajti okoliščine, iz katerih je nastal ugoden položaj teh držav, se ne morejo več izpremeniti. Angleška bo morda še postavila milijon vojakov, toda to ne bo armada.

Rumunski »Vittorul« v Rusiji prepovedan.

Kiel, 8. januarja. »Kieler Ztg.« poroča, da je v Rusiji prepovedan poluradni list rumunske vlade »Vittorul«.

Turčija v vojski.

Turško uradno poročilo.

Carigrad, 10. jan. (K. u.) Iz turškega glavnega stana:

Izvemši plena in množine mrličev, ni ostal pri Seddl Bahr noben sovražni vojak več. Med našim zasledovanjem smo pobili ostanke sovražnika, ki se niso hoteli udati in ki so bežali iz izkrcavališč. Na levem krilu, v odseku potoka Kerevis, smo našli veliko množino sovražnih avtomatičnih min, naše ženijske čete so na enem samem mestu uničile 90 takih min.

„Kino Central“

v deželnem gledališču.

Jutri v sredo ob 1/4 na 5 popoldne velika predstava za otroke.

Prodajalko

dobro izurjeno z dežele, in krepkega dečka iz poštene hiše sprejme večja tverka na Dolenjskem. Ponudbe pod »344 post. rest. Karmela.

Zidarji, tesarji in stavbinski delavci

dobe trajno delo. — Okrogli, robati in rezani

LES

se kupi. Vprašanja: Gradba delavnice za topničarstvo, Spodnja Šška. 2761

Testenine

K 145 za 100 kg proti predplačilu veletrgovina

Josip Pick; Gradec

500 K 2332

Vam plačam, ako Vaših kurjih očes, bradavic in trde kože, tekem 3 dni korenino, brez bolečin ne odpravi. Cena lončku z jamstvenim pismom K 1.—, 3 lončki K 2.50. — KEMENY, Kaschau (Kassa) L., poštni predal 12/82 Ogrsko

Ria-Balsam.

Kupim po visoki ceni okrogel

kostanjev
orehov
jesenov

les

Ponudbe z ceno in množino (koliko vagonov) je poslati tvrdki:

J. Pogačnik, Ljubljana

Marije Terezije cesta 13 (Kolizej).

Na ponudbe brez cene se ne ozira.

iz moke za kuho (Tarhonya), dober nadomestek za riž in močnata jedila, dobavlja na debelo po

Milo

razrezano v kose, vloženo v zaboje, dobavlja na debelo po K 205 za 100 kg veletrgovina

Josip Pick, Gradec

74

Potrji globoke žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je glasom privatnih poročil v c. kr. vojaški bolnici v Knittelfeldu na Zg. Štajerskem naš iskrenoljubljeni in nad vse nam dragi soprog, oče, sin, brat, svak in stric gospod

Andrej Žnidaršič

posestnik in gostilničar, zač. c. kr. vojak sanitet. oddelka št. 7

po daljši in mučni bolezni dne 29. decembra 1915 v 25 letu starosti mirno v Gospodu zaspal.

Daljne te zemlje pokriva odeja a spomin na Tebe dragi, ostane nam za vedno v srcih.

Vsem, ki so ga radi ljubeznjivega in blagega njegovega značaja vzljubili, ga priporočamo v blag spomin in molitev.

Sv. maše zadušnice se bodo služile v cerkvi sv. Marjete.

Prosi se tihega sožalja.

Smarata-Dane, dne 7. januarja 1916.

Žalujejo rodb. Žnidaršič, Kandare in Krašovec.

SIROLIN "Roche"

Prsne bolezni, oslovski kašelj, naduha, influenci.

Kdo naj jemlje Sirolin?

1. Vsa, ki trpi na trajnem kašlju, lažje je obvarovati se bolezni, nego jo zdraviti.
2. Osebe s kroničnim kašarom bronkijev, ki s Sirolinom ozdrave.
3. Vadušljivi, katerim Sirolin znafno olehča naduho.
4. Skrofuzni otroci, pri katerih učinkuje Sirolin z ugodnim vspehom na splošni počutek.

Zahvala.

Za obile dokaze iskrenega sočutja, ki so nam došli ob smrti našega iskreno ljubljenega očeta, tasta deda, brata in strica, gospoda c. kr. komercialnega svetnika

Frana Sal. Povšeta,

izrekamo tem potom vsem prirčno zahvalo. Osobito se zahvaljujemo Presvitlemu knezoškofu gospodu dr. Antonu Bon. Jegliču, ki je blagopokojnika blagoslovil in spremil do zadnjega počitka, nadalje njegovemu spremstvu in vsi prečastiti duhovščini, ki so počastili rajnega na zadnji poti.

Naj blagovolijo sprejeti našo prirčno zahvalo za izkazano zadnjo čast gg. Njega eksclenca deželni predsednik baron Teodor Schwarz, c. kr. dvorni svetnik grof Rudolf Chorinsky, deželna odbornika monsignor dr. Evgen Lampe in dr. Vladislav Pegan, namestnik deželnega glavarja baron Lichtenberg, gg. državni in deželni poslanci, c. in kr. štac. poveljnik pl. Kleinschrott, c. in kr. polkovnik vitez pl. Pogačnik, c. in kr. podpolkovnik Rudolf Jeglič, c. in kr. major Kramaršič in vsi drugi gg. vojaški dostojanstveniki, ravnatelj deželnih uradov g. Mat. Zamida z deželnimi uradniki, podžupan dr. Karel Triller z mestnimi občinskimi svetniki in mestnimi uradniki, c. kr. svetnik Gustav Pirc z uradniki c. kr. kmetijske družbe, c. kr. dvorni svetniki gg. Levičnik, Kliment, vitez pl. Laschan, vitez pl. Kaltenegger, Rubbia, dr. Zupanc, Pajk, Polec, Hubad itd. ter vsi gg. predstojniki in uradniki raznih zavodov. Osobito smo hvaležni gg. monsignorju dr. Evgen Lampetu in prof. Evgen Jarcu za vznešene poslovilne besede ob odprtem grobu, gg. pevcem za v resnici ginljivo petje, vsem darovalcem tako obilnih in prekrasnih vencev ter vsem onim, ki so prihiteli od blizu in daleč in spremili blagopokojnega k zadnjem počitku.

Končno si štejemo v sveto dolžnost, da izrekamo svojo najiskrenejšo zahvalo gospodu železn. uradniku Viktorju Adamiču in gospodu mestnemu uradniku Ivanu Završanu za toliko ljubeznjivo in požrtvovalno pomoč našemu blagemu, nepozabnemu rajnemu v njegovih zadnjih trenutkih. Bog jima povrni!

Ljubljana, 11. januarja 1916.

Globoko žalujejo ostali.